Gaspar da Madre de Deus

Frei Gaspar da Madre de Deus estis brazila religiulo el la Ordeno de Sankta Benedikto kaj historiisto.

Se la grandurbo de Santos kaj ankaŭ la tuta Baixada Santista (https://pt.wikivoyage.org/wiki/Baixada_Santista) povas orgojliĝi havi centojn da historiaj rekordoj el sia plej malproksima pasinteco, multe, aŭ la plej granda parto de ĝi estis pro la impeto de Gaspar Teixeira de Azevedo, konata kiel Frei Gaspar da Madre de Dio.

Frei Gaspar da Madre de Deus (1715-1800)

Frato Gaspar da Madre de Deus, lia frato Miguel kaj lia kuzo Pedro Taques.

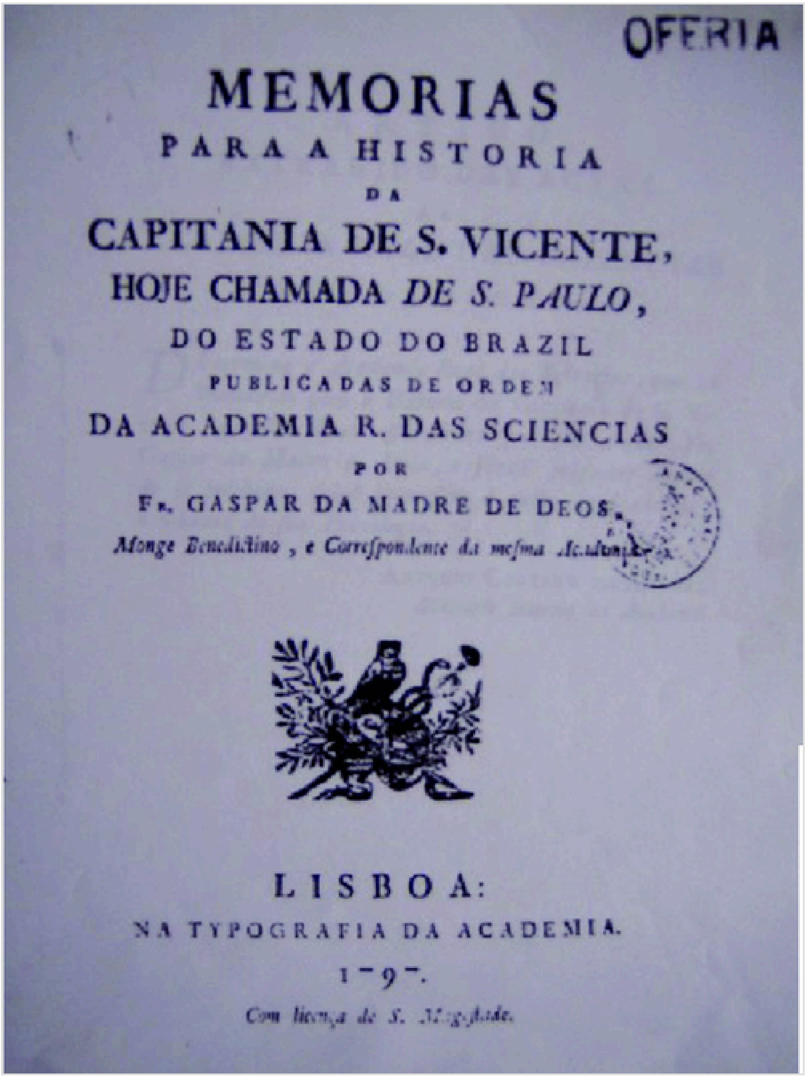
Persona informo	
Naskonomo	Gaspar Teixeira de Azevedo
Naskiĝo	9-an de februaro 1715 en Farmbieno Santana, apud São Vicente, Kapitanlando de San-Paŭlo, Brazilo
Morto	28-an de januaro 1800 en Santos, Kapitanlando de San-Paŭlo, Brazilo
Lingvoj	portugala vd
Ŝtataneco	Brazilo vd
Profesio	
Okupo	historiisto vd
vd	**Fonto: Vikidatumoj**

Biografio

Naskita en São Vicente, sur bieno nomita Santa Ana, li estis la filo de la kolonelo de la Regimento de Ordenanças de Santos (https://mapa.an.gov.br/index.php?option=com_content&view=article&id=157&catid=57)[1] kaj São Vicente, provizanto de la Reĝa Fandejo-Domo de Paranaguá (https://folhadolitoral.com.br/colunistas/instituto-historico-e-geografico-de-paranagua/a-casa-de-fundicao-de-ouro-de-paranagua/), Domingos Teixeira de Azevedo; kaj nepo de la antaŭa kapitano-majoro de la Kapitanlando de São Vicente (1697-1699), Gaspar Teixeira de Azevedo (el kiu li heredis la nomon), kaj de Amador Bueno de Ribeira, nomita "La Aklamito" (1584 - 1649), grava figuro en la Kolonia Brazilo kiam li estis aklamita reĝo en San-Paŭlo en 1641 fare de la por-kastilia populacio kiel reago al la fino de la dinastia unio inter Portugalio kaj Hispanio.

Kiel videblas, Frei Gaspar, la dua filo de ses fratoj, havis sian originon en unu el la plej malnovaj familioj de setlantoj en São Vicente, posedantoj de teroj kie sukerkano kaj rizo estis kultivitaj. Post la morto de sia patro, Gaspar estis edukita fare de sia patrino, Ana de Siqueira e Mendonça, kiu gvidis lin direkte al eklezia vivo, tiel kiel faris du el liaj aliaj fratoj. Unue, li studis ĉe la Kolegio de la Kompanio de Dio (https://www.novomilenio.inf.br/santos/h0301.htm), en Santos.

En 1731, kun la aĝo de 16 jaroj, li petis pri posteno en la novico de la Ordeno de Sankta Benedikto, kaj komencis esti nomita Gaspar da Madre de Deus. Li estis novico en Bahio, kie li studis Filozofion, Historion kaj Teologion. Dum sia ordiniĝo (la 15-an de aŭgusto 1732)[2], li jam estis konsiderata elstara figuro en la Ordeno mem. Li translokiĝis al la Monaĥejo São Bento, en la urbo Rio-de-Ĵanejro, kie li daŭre estis disĉiplo de profesoro Doktoro Frei Antônio de São Bernardo[3].

OFFERIA

MEMORIAS
PARA A HISTORIA
DA
CAPITANIA DE S. VICENTE,
HOJE CHAMADA DE S. PAULO,
DO ESTADO DO BRAZIL
PUBLICADAS DE ORDEM
DA ACADEMIA R. DAS SCIENCIAS
POR
Fr. GASPAR DA MADRE DE DEOS,
Monge Benedictino, e Correspondente da mesma Academia.

LISBOA:
NA TYPOGRAFIA DA ACADEMIA.

"Memoraĵoj por la historio de la kapitanlando de San Vicente", 1797-a.

En 1746, li estis komisiita de la Provincialo de la Ordeno pri la defendado de la rajtoj de la Monaĥejo de Santos (http://mass.org.br/historia/mosteiro-de-sao-bento/) kaj la posedo de la Sanktejo de Our Sinjorino de Monte Serrat (https://www.resjeroteirosbaixadasantista.prceu.usp.br/sitio/capela-do-monte-serrat) (patronino de Santos), kontestita fare de la religiulo de la Ordeno de la Karmelanoj (https://freiscarmelitas.com.br/index.php/ordem-do-carmo/). Tiucele li skribis la "Disertaĵon kaj Klarigojn"[4], en kiu li malkaŝis profundan scion pri la historio de la Kapitanlando.

Li registris siajn notojn pri siaj filozofiaj klasoj en la latina manuskripto, en du volumoj, titolita "Philosophia platonica seu rationalem, naturalem et transnaturalem philosophiam sive logicam, physicam et metaphysicam" (1748). En la unua volumo li faras referencojn al Duns Scotus kaj Francisko Bakono, kiu pruvas ke la religiema viro estis konscia pri la kritikoj al la skolastiko. En la dua volumo li studis la materion kaj kaŭzojn laŭ la aristotela sciokoncepto.

La 18-an de majo 1749 li defendis tezojn pri Teologio kaj Historio, doktoriĝinte. En 1751 li estis elektita abato de San-Paŭlo fare de la Ĝenerala Kanonikejo de la Ordo, posteno kiun li rifuzis ĉar li ne deziris forlasi Rio-de-Ĵanejron. En Bahio li estis elektita al la "pt:Academia Brasílica dos Renascidos", iĝante ĝia 40-a membro (1759).

En 1762, estinte elektita Frei Antônio de São Bernardo al la posteno kiel abato de Rio-de-Ĵanejro, Frato Antônio rifuzis la honoron favore al Frei Gaspar da Madre de Deus, kiu tiam akceptis la postenon, ekoficinte la 2-an de oktobro 1763. Tiutempe, liaj kvalitoj kiel sankta oratoro ja estis rimarkindaj, ĉar la predikoj kiujn li faris okaze de la edziĝo de Maria la 1-a de Portugalio kaj la naskiĝo de la Princo de Beira estis cititaj. Ĝis 1766, dum sia restado ĉe la Abatejo de Rio-de-Ĵanejro, li faris grandajn materialajn plibonigojn por la konstruado de la Monaĥejo, enkondukis ŝanĝojn en la rito kaj reorganizis la bibliotekon kaj arkivon de la monaĥejo, riĉigante ilin per la grandioza librovendejo de Abato Pena kaj per altvaloraj kodeksoj kaj manuskriptoj.

La 9-an de februaro 1766, li ekoficis kiel provinca abato de la Ordeno en Brazilo, kiun li tenis ĝis 1769. En 1769, li rifuzis plurajn honorojn kaj retiriĝis al la Monaĥejo de Santos, tiel finante sian karieron en monaĥa administrado, por dediĉi sin trankvile al liaj plej ŝatataj studoj. Tie li oficis la postenon kiel Ĝenerala Komisaro de la Vizitantaj Monaĥejoj de la Kapitanlando. Dum tiu periodo li rifuzis la inviton por transpreni la Mitra Madeirense. En 1780 li revenis al Rio-de-Ĵanejro kiel majstro de la novicoj. Post iom da tempo li revenis al Santos, kie li mortis la 28-an de januaro 1800.

Studoj

Dum lia restado en la monaĥejo de Santos li dediĉis sin al historia esplorado, pasigante la tagon "vizitante la arkivojn, kunordigante la enorman amason da dokumentoj alportitaj el Rio-de-Ĵanejro kaj Bahio, tradukante ilin kaj komentante ilin". Li ankaŭ esploris la arkivojn kaj registroficejojn de São Sebastião, Itanhaém, Iguape, Cananéia kaj San-Paŭlo, por kunmeti siajn historiajn verkojn.

En la lastjaraj klasoj de lia vivo, Frei Gaspar laboris aktive pri la kunmetado de sia historia verko. En julio 1784 li finis sian "Novaĵon pri la jaroj en kiuj Brazilo estis malkovrita", rilate al la volo de João Ramalho. En 1793 li jam kompletigis la tri volumojn de "Memoraĵoj por la Historio de la Kapitanlando de São Vicente", kiu estos publikigita en 1797 fare de la Reĝa Akademio de Sciencoj de Lisbono, el kiu li estis korespondа membro, kaj liaj skribaĵoj pri la minejoj de São Vicente kaj la elpelo de la jezuitoj de la Piratininga kolegio (http://www.helb.org.br/index.php/linha-do-tempo/1025-1554/53-fundacao-de-escolas-jesuitas-em-sao-paulo-de-piratininga) Arkivigite je (https://web.archive.org/web/20250114154440/http://www.helb.org.br/index.php/linha-do-tempo/1025-1554/53-fundacao-de-escolas-jesuitas-em-sao-paulo-de-piratininga) 2025-01-14 per la retarkivo Wayback Machine. En tiu ĉi verko li kritike analizas kaj fidas je la verkadoj de Charlevoix (https://books.google.com.br/books/about/Historia_del_Paraguay.html?id=kgv2zQEACAAJ&redir_esc=y) ("Historio de Paragvajo"), Frei Francisco de Santa Maria ("Historia Jaro"), pt:Pero de Magalhães Gândavo ("Historio de la Provinco de Santa Cruz"), Frei Jaboatão (https://www.historia-brasil.com/bibliografia/jaboatao.htm) ("Kroniko de la Provinco de Santo Antônio do Brasil"), Pedro Taques ("Nobelaro ..."), Rocha Pita ("Historio de Portugala Ameriko"), Simão de Vasconcelos, inter aliaj.[5]

Referencoj

1. ↑ La "Regimento de Ordenanças de Santos" estis militfortoj de la Portugala Regno kaj kolonioj, konsistigitaj de lokaj loĝantoj kaj respondecaj por konservado de la interna ordo.
2. ↑ Revista do Instituto Histórico e Geográfico de São Paulo (https://www.google.com.br/books/edition/Revista_do_Instituto_His

t%C3%B3rico_e_Geogr/v6NoAAAAMAAJ?hl=en&gbpv=1&dq=abade+Pena+Madre+de+Deus&pg=PA427&printsec=frontcover)

3. ↑ O pensamento católico no Brasil (https://www.google.com.br/books/edition/O_pensamento_cat%C3%B3lico_no_Brasil/etKuw-KBkXMC?hl=en&gbpv=1&dq=Frei+Ant%C3%B4nio+de+S%C3%A3o+Bernardo&pg=PA32&printsec=frontcover)
4. ↑ Genealogia paranaense (https://www.google.com.br/books/edition/Genealogia_paranaense/W3ELAAAAYAAJ?hl=en&gbpv=1&dq=Disserta%C3%A7%C3%A3o+e+Explica%C3%A7%C3%B5es+Madre+de+Deus&pg=PA273&printsec=frontcover)
5. ↑ Memória Santista (https://memoriasantista.com.br/frei-gaspar-primeiro-historiador-de-santos-falecia-ha-214-anos/)